

jeg forstaar, at det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for disse Udtalelser. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dermed anerkender det ærede Medlem Stedtillæggets Berettigelse. Man kan ikke baade argumentere imod Stedtillæggets Berettigelse og samtidig fremføre, at der bør gives en vis bestemt Gruppe et højere Stedtillæg, end den nu har. Men jeg vil endvidere sige, at det er muligt, at Skatten er høj i visse Provinsbyer, men det plejer dog ikke at være fra konservativ Side, man fremhæver det lave Skattniveau, der findes i København. Hvis det ærede Medlem vil gennemløse de konservative Aviser for Tiden, vil det ærede Medlem faa et meget levende Indtryk af, at man netop skriver om de forfærdelig høje Skatter, som findes i København. Det ærede Medlem maa altsaa mene, at dette ikke kan være helt rigtigt, og det er det maaske heller ikke, men det er i hvert Fald det, der udgør Hovedledet i den Valgkampagne, der for Tiden føres fra konservativ Side, og hvis det ærede Medlem har Ret i, at Skattetrykket i København er relativt lavt, er det en værdifuld Oplysning ved de kommende kommunale Valg, at en saadan Udtalelse fremsættes her i Rigsdagen fra Ordføreren for det konservative Folkeparti.

Det ærede Medlem udtalte sig til sidst om det Spørgsmaal, hvor Pengene skulde komme fra. Jeg havde allerede ved Fremsettelsen af dette Lovforslag Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger derom, og jeg kan ikke stort andet end kort gentage, hvad jeg dér sagde: at jeg betragter den Udgift, der vil komme, hvis dette Lovforslag vedtages, som en ganske normal Udgift, der glider ind paa Finanslovens Udgiftsside ligesom alle de andre Udgifter, der i Aarets Løb vedtages her i Rigsdagen, og at det, naar Finansloven endeligt skal vedtages, bliver en Opgave at finde det, der kan afbalancere disse Udgifter, og det maa naturligvis være, at Indtægterne paa Finansloven er tilstrækkelig store til at dække Udgifterne. Og jeg kan igen forsikre det ærede Medlem, at jeg skal ikke vige tilbage for den Opgave at finde Dækning for de Udgifter, der findes paa Finansloven, men saa længe Finansloven ikke er vedtaget, er det jo umuligt saavel for det ærede Medlem som for mig at vide noget om, hvor store de samlede Udgifter, som skal dækkes, bliver. Det kan kun fremgaa af den tredie Behandling af Finansloven, som for Tiden forberedes i Finansudvalget. Men jeg følger stadig med i Finansudvalgets Arbejde paa dette Omraade; jeg søger stadig at holde mig under-

rettet om Bevægelsen i Udgiftsposterne, saaledes at jeg paa et tilstrækkelig tidligt Tidspunkt kan være parat til at forelægge de eventuelle nødvendige Forslag eller gøre de nødvendige Henstillinger til Finansudvalget med Hensyn til den Balance, som maa skabes paa Finansloven.

Det ærede Medlem kan være ganske rolig; den Balance, der skal til paa Finansloven, skal nok fremkomme. Men jeg vil ogsaa gentage, hvad jeg sagde sidste Gang, at jeg ikke tror, det gavner denne Sags Gang igennem Rigsdagen, hvis man vil søge at knytte almindelige finanspolitiske Spørgsmaal til dette specielle Lovforslag. Jeg tror, man skal se paa dette Lovforslag rent sagligt ud fra Tjenestemændenes Synspunkt, spørge, om Tjenestemændene er berettigede til at faa det, man her vil give dem, og afgøre Spørgsmaalet ud fra de Synspunkter. Men man kan naturligvis ikke være blind for, at disse Penge ogsaa skal tilvejebringes, og det er jeg paa ingen Maade blind for.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var jo sekundær Ordfører for det konservative Folkeparti, men samtidig optraadte det ærede Medlem Hr. Pürschel, saa vidt jeg forstod, som Medlem af Tjenestemændenes Fagforening. Det ærede Medlem stod jo og talte i „vi Tjenestemænds“ Navn, og der er sikkert ogsaa Grund for det ærede Medlem som Tjenestemand til at være misfornøjet med det Forslag, der foreligger. Men det ærede Medlems Fagforening har deltaget i de Forhandlinger, som er ført med Finansministeriet, og har sanktioneret det Lovforslag, som her foreligger, og hvis det ærede Medlem er utilfreds med sin Fagforenings Standpunkt til Forslaget, vil jeg henstille til det ærede Medlem at sammenkalde en Generalforsamling og rejse en Kritik dér. Dér hører den hjemme. Jeg kan jo ikke vide, at det ærede Medlems Repræsentanter ikke har haft det ærede Medlems Tilslutning, da de forhandlede med mig. Jeg maa gaa ud fra, at naar det meddeles mig fra Tjenestemændenes Samraad, at der er Overensstemmelse mellem de Tjenestemænd, som er repræsenteret i Samraadet, saa er disse Tjenestemænd saa enige, at de i hvert Fald vil slutte sig til det Forlig, der indgaaes. Men der er naturligvis altid individualistiske Medlemmer indenfor Tjenestemandorganisationen, som holder mest af at operere paa egen Haand. Og naar man tilmed er saa heldig at være Rigsdagsmand, kan jeg godt forstaa, at man gerne giver sig til at operere paa egen Haand, men det bringer jo en vis Forskel med Hen-